

Kortárs szlovák költők versei

Fuhl Imre

Érzem az éjjelt

Álmaim kergetve rám talál az este.
A sötétség elől nem menekülhetek
Műfények égnek a bevakolt égen,
de én már látom, oh, én már érzem
a reménytelen, fekete éjjelt.

Vannak kik hiszik a sötét éjszakát,
s vannak kik tudják, hogyan kell tovább
Én semmit sem tudok és mindentől félek,
mert én már látom, oh, én már érzem
a reménytelen, fekete éjjelt.

Még emberek járnak az aszfaltutakon.
Köztük a nagy célt keresem, kutatom.
Szemünkben még ott él a nappalok fénye,
de én már látom, oh, én már érzem
a reménytelen, fekete éjjelt

Nem tudom, az Ember még hány évig élhet.
Mikor lesz vége, ott, a mesének?
A hétfejű sárkány álmomból fölébreszt,
és újra látom, oh, újra érzem
a reménytelen, fekete éjjelt.

Hozzád térek vissza

te megszélidült vers
erőért koldulva
hozzád térek vissza
te altató-halk zene
rossz tranzisztorokkal
hozzád térek vissza
te ezeréves friss patak
kicserepesedett szájjal
hozzád térek vissza

te napfelkelte-illat
várost magamba szíva
hozzád térek vissza
te melegülő kályha
napsütésben is fázva
hozzád térek vissza
te elernyedte ölelés
hozzád térek vissza
hófehér szerelmedért

Együtt – egyedül

magányos
éjszakáimon
lehúzza
redőnyét az ég
s kialszanak
a csillagok

magamban is
veled vagyok

Alexander Kormoš

Jegyenye

Gyönyörű pilisi völgy fölött
hatalmas jegyenye termett,
mésztermű kemence füstölög,
belepi korom és pernye.

Egyszer a jegenyét kivágták,
tűzéből lángrózsa lobbant,
mészfehér lélekkel kívánták:
éljenek naponta jobban.

Ápolván tölgyenlők életét
vágta a csökevény aljat,
mindent, mi fölösen sarjadt.

De mikor azt a fát égették,
lenne több kenyérük végre,
megfakult égüknek kékje.

Gregor Papuček

A gondolatok konyhája

Gyakran járok
gondolatokért
a tudat kitaposott
ösvényein,
ahogyan anyám járt
tisza vízért
fehér vödörrel,
rúddal a vállán.
Óvatosan merített
a forrás vizéből,
nehogy felkavarja.
Én is megfontoltan
lépkedek gondolataimmal.
Kár lenne őket kiloccsantani.
A nemes teher alatt
görnyedezve térek vissza

a zöldellő rétről konyhánkba.
Anyám hozta így a vödröket,
s miután letette,
kiegyenesedett derékkal
felsóhajtott:
Elkezdek főzni,
vizez az már van.
Az érzelmek fűszerével szórom meg
a meghámozott szavakat,
tisza gondolatokkal öntöm fel őket,
forró tűzre teszem
s hosszasan kevergetem.
Talán vers lesz belőle.
Ki tudja?
Anyámnak
sosem égett oda.

V menšinovom prostredí...

*na margo konferencie
„Slovenčina v menšinovom
prostredí II.”*

Starčekovia – starí
Cieľ je dávno daný!
Vy otcovia a mamy.

– za súčasnosť
a budúcnosť
z biedy je veľmi veľmi dosť!

Denne berú nás
na zodpovednosť!

Ludia, časy – doba!
A my sami seba!
Prozaická vec – zloba!

Občas hlavnú rolu
hrá v nás
úzkosť i chleba!

Zosúladiť si cesty
nosíme aj tresty
– v osudoch!

Buď zostaň vzorom
tou svojráznou vernosťou
tú vieru
– v minulosti!

Ktorá nás
kedy vtedy
čo aj mimochodne
aspoň
morálnou odmenou
pohostí!

Človek s presvedčením
ty sám
na srdce ruku
– polož si!

Ezt ne feledd...

Van józan kiút?!
Ezt ne feledd!

Már csak idő kérdése
A cél elérése

Agyakban kavargog
Ezernyi gondolat!

Minden napra jut
Egy egy parányi hódolat!

Sok a vágyakozás
– várakozás!
Ösztönös kivárás!

És – és... bizony
Kevés a számonkérés!

Szavakon túli
igazi tett!!

Itt nem magadért
csatázol
ezt ne feledd!

Gondolatok a karácsonyról...

Ünnepek ünnepe
a szeretet ünnepe!
Karácsony,
keresztyén, mély gyökerekkel
máig ható évezredes múlttal!
– rögzös úttal.

Múlandóság fölött élő Valóság!

Karácsony szeretet ünnepe,
múlt lebeg a parázson,
– sorsunkba szöve!
Mely fennmarad a múlt időben
ige, fohász, ima a sorsformáló jövőben!

Ős reménység, – megújulás!
– már a halál sem tépi nimbuszát.
Mergingathatatlan hit,
szóban, tettben!

Ezért nem adja fel soha hű Krisztusát!

Barátság

*Apró gondolatok
a folyóirat 15 évéhez*

Idő szólogat
– vágyak, álmok
beérett tettek.

Másság – magány
ablakot tör
kaput nyit.

Eszme él
reményt nyújt
teret ad a hit.

– Út és cél
teszteli a lét!

Tisztelet
bizalom
Barátság
– békesség!

Belefér
jól megfér
a dicsértessek.

Nincs alku
habozni tilos!

Ha küzdeni kell,
fejet fel!

A gyenge
önmagával felesel.

Cél erőt lehel
visszhangozva
reá felel.
Bátor vetekszik
meggyőződésből
cselekszik.

Egység
nemzedékeket
szólogat.

Falat bont
– bánatot old!